

Р Е Ш Е Н И Е

№ 177

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 26 февруари 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на пети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №29 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Кооперация „*****), ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. ***** №6, представляван от Б. С. П. - председател срещу Решение №933 от 25.10.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №765 по описа на съда за 2013 г. С обжалваното решение е изменено наказателно постановление №23-2305925 от 20.03.2013 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област (СО), издадено срещу Кооперация „*****“, гр. Перник, като за същото нарушение - по чл. 415, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 404, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ), определеното да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв. е намалено на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

В касационната жалба се твърди, че със съдебното решение неправилно е приложен материалния закон, като е отказано да бъде приложен привилегирвания състав на чл. 415в от КТ. Касаторът моли решението на районния съд да бъде отменено, като вместо него се постанови друго, с което да наказателното постановление бъде изменено, като бъде наложено наказание за маловажно нарушение на КТ. Касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Никифоров, който заявява, че жалбата се поддържа, като твърди, че към датата на издаване на процесното наказателно постановление вече били изплатени всички дължими суми за възнаграждения на посочения в НП работник.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област пред съда не изпраща представител и не дава становище във връзка с жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, предлага решението на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник след преценка на представените и събрани във връзка със спора доказателства и е приел за безспорно от фактическа страна, че на 15.01.2013 г. в хода на извършвана от инспектори на Д „ИТ“ – СО проверка по спазване на трудовото законодателство по отношение на Кооперация „***“, гр. Перник било установено, че кооперацията, в качество работодател, не е изпълнило дадено задължително предписание на контролен орган, дадено с Протокол №665/25.06.2012 г., а именно: в срок до 30.07.2012 г. да изплати уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на лицето Д. В. Г. на длъжност „шофьор на товарен автомобил“, за положения труд през периода месец май 2011 г. – месец декември 2011 г., съгласно изискванията на чл. 128 от КТ. За така установеното, със съставяне на акт за нарушение срещу Кооперация „***“, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд установил от правна страна, че производството по налагане на административно наказание е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, с които правото на защита на посоченото за нарушител лице да е било съществено ограничено.

Разгледал съществото на спора решаващият състав на първата съдебна инстанция е постановил, че правилно и законосъобразно, съответно на установеното по фактите, е ангажирана административнонаказателна отговорност на посоченото лице и за процесното нарушение.

Изследвайки въпроса за вида и размера на определеното да бъде наложено административно наказание районният съдия е приел същото за съобразено с вида, предвиден за извършеното нарушение, но несправедливо определено в размер над предвидения минимум, поради което е изменил наказателното постановление, като мотивирано е редуцирал същия в стойност на минимума по относимата санкционна правна норма.

Административен съд – Перник намира изводите на първата съдебна инстанция по съществото на спора относно съставомерност на нарушението и неговото авторство, както и за липсата на предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ за правилни, като при извършената служебно цялостна проверка относно приложимия материален закон и предвид доводите на жалбоподателя, намира следното:

Решението е правилно.

Не се приема оплакването на касатора за неправилно приложен материален закон от страна на първата съдебна инстанция. Не са налице предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ, посочено като единствено основание за отмяна на съдебния акт, респективно изменение на процесното наказателно постановление посредством преквалификация на процесното нарушение като маловажно.

За е приложима нормата на чл. 415в от КТ и дадено нарушение да може да се преквалифицира като маловажно по смисъла на посочения законов текст, е необходимо в кумулация да са налице следните две предпоставки: нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от същото да не са произтекли вредни последици за работници и служители. В настоящия случай не е реализирано нито едно от посочените две условия. Напълно се споделят доводите на районния съдия относно характера и тежестта на последиците от процесното нарушение и тяхната вредоносност по отношение на ошетенния работник, неполучил трудовото си възнаграждение за няколко месеца. Освен това по делото не са налице доказателства и за отстраняване на нарушението веднага след неговото установяване. Твърденията за изпълнение на дадените предписания преди датата на издаване на процесното наказателно постановление, освен недоказани не могат и да се квалифицират като реализирана предпоставка за приложението на чл. 415в от КТ, дори и да са направени плащания, тъй като изпълнение месеци след установяване на нарушението не може да се окачестви като отстраняване „веднага“, дори и при известен толеранс относно точното значение на понятието. Освен това районният съд, като е отчел тежестта на нарушението и другите смекчаващи отговорността обстоятелства, отново при правилно приложение на материалния закон е редуцирал размера на определеното да бъде наложено административно наказание в стойност на минимума, но в границите на наказанието, предвидено за процесното нарушение.

Други основания за касиране на решението на районния съд в жалбата не се съдържат, поради което касационния съд и не

извършва проверка за наличието им, извън рамките на служебно дължащата се такава за валидност, допустимост и правилно приложение на материалния закон.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание ч. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №933 от 25.10.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №765 по описа на съда за 2013 г., с което е изменено наказателно постановление №23-2305925 от 20.03.2013 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу Кооперация „*****“, гр. Перник, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. ***** №6, представляван от Б. С. П. – председател, като за същото нарушение – по чл. 415, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 404, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда, определеното да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв. е намалено на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/